

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-01-59193 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת זהר דולב להמן - יו"ר הוועדה
חברת וועדה - גב' בת-שבע זידמן, עו"ס
חברת וועדה - גב' מימי גילוף, חינוך
נציגת שב"ס - גב' מירב כהן בן-מוחה
מזכירת ועדה - גב' אביטל דהן

מבקשים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אסמהאן עבד אלהאדי

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבי ביטון

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר שני למשך שנתיים בגין עבירות ניסיון להתפרצות וגניבה, ניסיון לגניבת רכש
- 5 והחזקתו, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה וכניסה לישראל שלא כדין. בהתאם לעובדות כתב
- 6 האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגזר הדין, במרץ 2020 נפגש האסיר, שהוא תושב הרשות
- 7 הפלסטינאית ולא מחזיק בידו אישור כניסה כדין לישראל, עם מספר אנשים וביניהם חייל צה"ל
- 8 וסיכמו ביניהם לקנות כלי נשק מבסיס צה"ל. השלושה סיכמו כי ייכנסו לבסיס, יגנבו כלי נשק,
- 9 ימכרו אותם בגדה המערבית ובהמשך יחלקו בשלל. אחד האנשים עמם נפגש האסיר הוא פעיל
- 10 חמאס תושב הגדה המערבית. בהתאם להסכמות ב-13.4.20, בשעה 04:25 הגיעו לבסיס צה"ל
- 11 האסיר ואחרים, חתכו יחד את גדר הבסיס באמצעות קטאר וחדרו לבסיס. אחד האחרים, שהיה
- 12 רעול פנים, הגיע לעמדת שמירה בה היו שני חיילים, תקף את אחד החיילים ופצע אותו עם הקטאר
- 13 בידו. החייל ניסה לירות באחר אך הדבר לא עלה בידו בשל מעצור בנשק. האחר חבט בחייל אחר
- 14 וניסה למשוך את נשקו, אך זה נאבק בו, חבט בו עם הקסדה והאחר ברח לכיוון הגדר. בשלב זה,
- 15 האסיר והאחר יצאו מהבסיס. לא למותר לציין כי האסיר והאחר היו לבושים במדי צה"ל וגם
- 16 האסיר היה רעול פנים וכי האחר היה מצויד בסכין, פנס, גז מדמיע, לום וקטאר. מדובר בעבירות
- 17 חמורות, המלמדות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.
2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת והחמ"ן בתיק מלמד על כוונת פגיעה
- 19 באסיר ולא על התנהלות שלילית של האסיר כלפי אחרים.
- 20 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
- 21 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי מאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-01-59193 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
- 2 (27.11.18) - להלן : ענין צופי].
- 3 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
- 4 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
- 5 היא כללית, ללא מידע פרטני על האסיר ועל המסוכנות הנשקפת ממנו, אשר מוגשת בנוסח דומה
- 6 עד כדי זהות בתיקים רבים. אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם
- 7 כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס
- 8 לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
- 9 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא
- 10 מכריע [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].
- 11 4. לחובתו של האסיר רישום פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות ב-3 תיקים, בעבירות רכוש, תעבורה
- 12 ושב"ת, בגינן ריצה שנתיים מאסר בפועל, שהושתו עליו ב-10.1.13. האסיר השתחרר ממאסרו
- 13 הקודם ב-13.11.13, כך שאת העבירות בתיק זה ביצע כ-6 וחצי שנים לאחר שחרורו. מקובלת
- 14 עלינו טענת בא כוח המשיבה כי במעשיו בתיק בגינו מרצה את מאסרו הנוכחי יש משום הסלמה,
- 15 הן מבחינת חומרת העבירות והן מבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו.
- 16 5. כאן המקום לציין בנוגע לחומרת העבירות כי אכן העונש שהושת על האסיר בתיק שבגינו מרצה
- 17 את מאסרו הנוכחי זהה לעונש שהושת על האסיר במאסרו הקודם ובית המשפט המחוזי קבע כי
- 18 עונש זה "מקל עד מאוד" עם האסיר, עד כי "בית המשפט שקל שלא לכבדו". כב' השופט ד"ר
- 19 ליבדרו קבע כי "חומרת המעשים שביצע הנאשם היא ממשית ומובהקת", האסיר במעשיו -
- 20 **"באופן ישיר עלול היה לפגוע במוכנות הצבאית ועלול היה לסכן את**
- 21 **החיילים ששומרים בבסיס, כפי שאכן אירע בפועל. לא זו אף זו, על פי**
- 22 **התכנית העבריינית, את הנשק שביקשו לגנוב תכננו הנאשם ושותפיו**
- 23 **למכור בגדה המערבית, מה שבהכרח היה מקים סיכון לבטחון**
- 24 **המדינה. פריצה לבסיס צבאי, במטרה לגנוב נשק, על ידי תושב זר,**
- 25 **תוך עימות עם חיילי צה"ל ופציעתו של אחד מהם מצדיקה ענישה**
- 26 **מכבידה הרבה יותר מזו אשר לה הסכימו הצדדים"**
- 27 בית המשפט כיבד את ההסדר בשל הקושי הראייתי, הן באשר להיקף המודעות של האסיר והן
- 28 בנוגע לחומר החסוי, לרבות הקשר לחקירותיו של האסיר. זאת ועוד, ההסדר נעשה לאחר
- 29 התייעצויות פנימיות בפרקליטות, לרבות עם גורמים בכירים ולרבות עם גורמי שב"כ. במצב
- 30 דברים זה, קבע כב' השופט ד"ר ליבדרו כי יש לקבל את ההסדר, גם בהתחשב בהודאת האסיר
- 31 ובכך שהאסיר לא תקף את החיילים בעצמו.
- 32 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
- 33 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-01-59193 פלוני נ' מדינת ישראל

בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי ב-עת"א 30452-01-21 מדינת ישראל
נ' דארי (20.1.21) (להלן: עניין דארי) -

"כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד
הנסיבות שנגדן כוונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי
מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה
וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך
לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע
המעשים.

המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני... לא השתנתה, והמתח
הנובע מכך בעינו עומד. המשיב ... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר
שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים
שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות... הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע
עבירות דומות... אינה דאגת שווא".

7. באת כוח האסיר, אשר טענה לזכות האסיר כל שניתן היה לטעון, הפנתה לבקשתה לשינוי סיווג
האסיר מאסיר בטחוני לאסיר פלילי, מיום 14.7.21 והתזכורת מיום 1.8.21. שב"ס השיב לבאת
כוח האסיר כי בקשתו נקלטה כבר ביום 15.7.21 וביום 8.8.21 ניתן מענה לפיו בהינתן עמדת גורמי
הבטחון והתייחסות ענף פח"ע מדובר באסיר אשר ביצע עבירות בטחוניות ומשכך לא תשונה
הגדרתו כאסיר בטחוני. לא ראינו לנכון להידרש לטענות באת כוח האסיר לפיהן לו הייתה מוגשת
עתירה זו הייתה מתקבלת, שכן בסופו של יום האסיר לא הגיש עתירה וזאת משיקולים
משפחתיים. לא ראינו לנכון גם להידרש לטענות באת כוח האסיר לפיהן שותפו של האסיר, אשר
כתב האישום המתוקן בעניינו הוגש וסומן מב/4, סווג כאסיר פלילי, הגם שמעשיו דומים ואולי
אף זהים לאלו של האסיר שבפנינו, שכן טענות מעין אלה יש להעלות בעתירה על החלטה שלא
לשנות סיווג ולא בדיון בפני וועדת השחרורים. באשר לטענת באת כוח האסיר בהקשר זה כי
הסיווג השונה בין האסיר לשותפו נבע רק בשל מקום מגורי השותף, קרי היותו אזרח ישראלי, די
בכך שנציין כי האסיר עצמו סווג כאסיר פלילי במאסרו הקודם, ממנו השתחרר שחרור מוקדם
בהחלטת וועדת השחרורים ביום 13.11.13, כאמור לעיל.

8. החלטות של וועדת שחרורים אחרות, בעניינם של אסירים אחרים לא מהוות תקדים מנחה או
מחייב ומשכך, לא מצאנו כי יש מקום להידרש ל-7 החלטות שהוגשו על ידי באת כוח האסיר,
ודי בכך שנציין כי עניינם של האסירים אשר נדונו בהחלטות אלו שונה מהאסיר שלפנינו, הן
מבחינת חומרת המעשים והן מבחינת היקפם, כאשר לא היו פגיעות בנפש במהלך ביצוע העבירות
וכאשר במרבית המקרים מדובר במאסר ראשון של האסיר. מעשיו של האסיר שלפנינו שונים,
והגם שהאסיר עצמו לא נטל חלק במעשי העימות כלפי החיילים, לא ניתן להתעלם מכך שהוא
הורשע ונתן את הדין בגין תקיפתם ופציעתם בנסיבות מחמירות, אגב שיתוף הפעולה עם האחר.

9. מפי האסיר שמענו שהוא מצטער על מעשיו, יודע שעשה טעות ומקווה שזו הפעם האחרונה.
האסיר ביקש לחזור לילדיו. האסיר טען שהוא לא מחבל ועל כך ניתן ללמוד מהעדר עבירות

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-01-59193 פלוני נ' מדינת ישראל

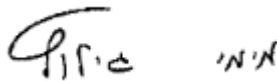
משמעת ומהיותו עובד חוליה. האסיר ביקש שתינתן לו הזדמנות אחרונה. בהקשר זה, לא למותר
לציין כי בשנת 2013 מצאה וועדת השחרורים לנכון להורות על שחרורו המוקדם של האסיר, קרי
נתנה לו לאסיר הזדמנות, אולם האסיר לא השכיל לנצלה ושב ועבר עבירות חמורות יותר,
כמתואר לעיל. אף אם ניתן לראות בדברי האסיר הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים
שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - כפי שנקבע ב-ענין דארי "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת
שינוי אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג תמונה משכנעת ונתמכת
במעשים של ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת
השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי
ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה. כך נקבע "הדברים הקצרים
והדי עמומים שהמשיבים עצמם נשאו בפני הועדה בזמן הדיון, בודאי שלא יכולים לשמש משקל
מספיק להרמת נטל השכנוע במישור זה" [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין מנצור].

אשר על כן, והגם שהוועדה התרשמה מכך שהאסיר דיבר בפניה בעברית, לא הובאה בפנינו ראיה
כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובאת כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ז' בתשרי התשפ"ב, 13 בספטמבר 2021, במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס